

AKADEMIA GÓRNICZO-HUTNICZA IM. STANISŁAWA STASZICA W KRAKOWIE

Metody sztucznej inteligencji
Framsticks

1. Konfiguracja symulatora

Wykorzystano domyślną konfigurację symulatora z następującymi zmianami:

Experiment/Parameters/Fitness/Velocity 1 (reszta 0)

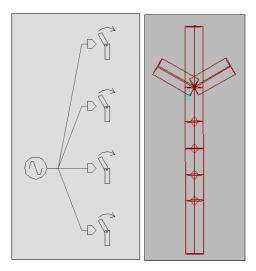
World/Water level 20

A zatem jest to świat wodny w którym stworzenia rozwijać się będą pod kontem naj największej prędkości poruszania się.

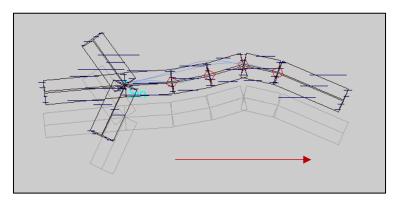
2. Pierwsze osobniki

Przed rozpoczęciem symulacji zbiór genotypów składał się z jednego, ręcznie stworzonego, genotypu o nazwie "TheFirstOne". Osobnik tego typu osiągał prędkość około 0.002384, a zatem potrafił poruszać się w linii prostej, lecz nie specjalnie szybko.

 $LX[Sin](|X_{,'}||X||X[|,-1:0.7]||X[|,-2:0.5]||X[|,-3:0.3]LX[|,-4:0.1],,|X)$

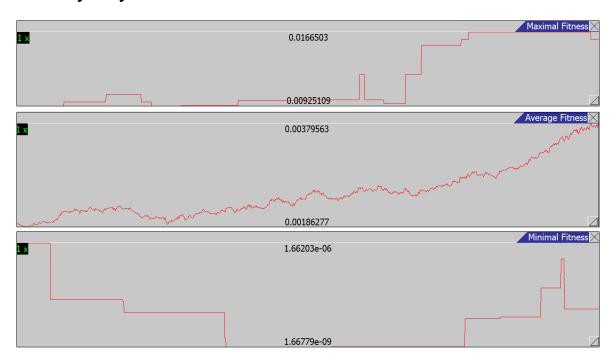
Poruszał się on ruchem falowym:

3. Symulacja po 2000 cykli

Po wykonaniu 2000 cykli nastąpiła znaczna, około 50 krotna, poprawa.

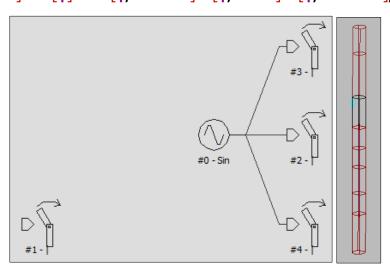
3.1. Wykresy

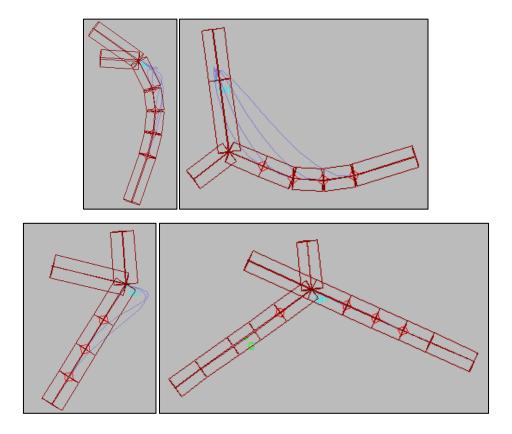
3.2. Najsprawniejszy osobnik

Najlepszym osobnikiem (poruszającym się z prędkością 0.015864 – 50) okazał się "Ikead Hyheh":

$$(LX[Sin]|X||X[|]||MXX[|, -2:2.114]||X[|, -3:0.3]LX[|, -4:-3.375],, |X)$$

3.3. Inne ciekawe osobniki

3.4. Wnioski

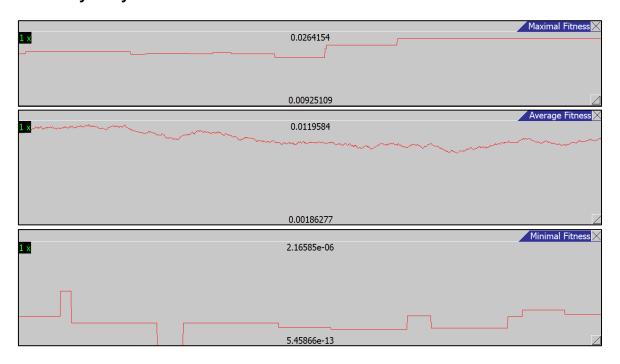
Zarówno ten osobnik, jak i wszystkie z czołówki rankingu posiadały podobne cechy:

- 1. Brak rozgałęzień istniejących w "TheFirstOne" zwiększenie opływowości
- 2. Aktywny przód zwiększenie prędkości
- 3. Pasywny tył zwiększenie stateczności

4. Symulacja po 12000 cykli

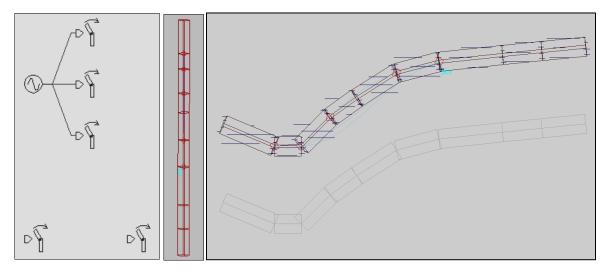
Po zostawieniu symulacji na dłuższy czas (kolejne 10000 cykli) uzyskano prawie dwukrotną poprawę oraz stagnację – osobniki przestały się rozwijać.

4.1. Wykresy

4.2. Najsprawniejszy osobnik

Najszybszym osobnikiem okazał się "Ilypas Hyheh" (takie samo nazwisko i budowa ciała jak najlepszy po 2000 cyklach), który osiągał prędkość około 0.024808.

4.3. Inne ciekawe osobniki

W uzyskanej grupie genotypów ciężko znaleźć osobniki które znacząco różniły by się od "Ilypas Hyheh". Wszystkie mają prosty kształt, bez jakichkolwiek rozgałęzień i poruszają się ruchem falowym.

Świadczy to o zatrzymaniu procesu ewolucji – aby dalej się rozwijać osobniki potrzebowały by jakiegoś bodźca zewnętrznego czy też bardzo szczęśliwej mutacji.

5. Wnioski

Z eksperymentu można wyciągnąć wniosek, że przy tak prostej (drzewiastej) strukturze organizmów, najefektywniejszym kształtem do poruszania się w wodzie jest całkowicie prosty, nie stawiający oporów, tułów, który wygina się w przedniej części, a jest względnie statyczny z tyłu.

Zgadza się to z tym co obserwujemy w naturze, proste organizmy, które nie wykształciły zaawansowanych mechanizmów do poruszania się w wodzie stosują właśnie ten model, jako że jest bardzo prosty a względnie skuteczny.

Aby upewnić się co do poprawności powyższych stwierdzeń należało by powtórzyć eksperyment, tym razem zaczynając od innej początkowej puli genotypów, najlepiej zróżnicowane pod kątem sposobu poruszania się.